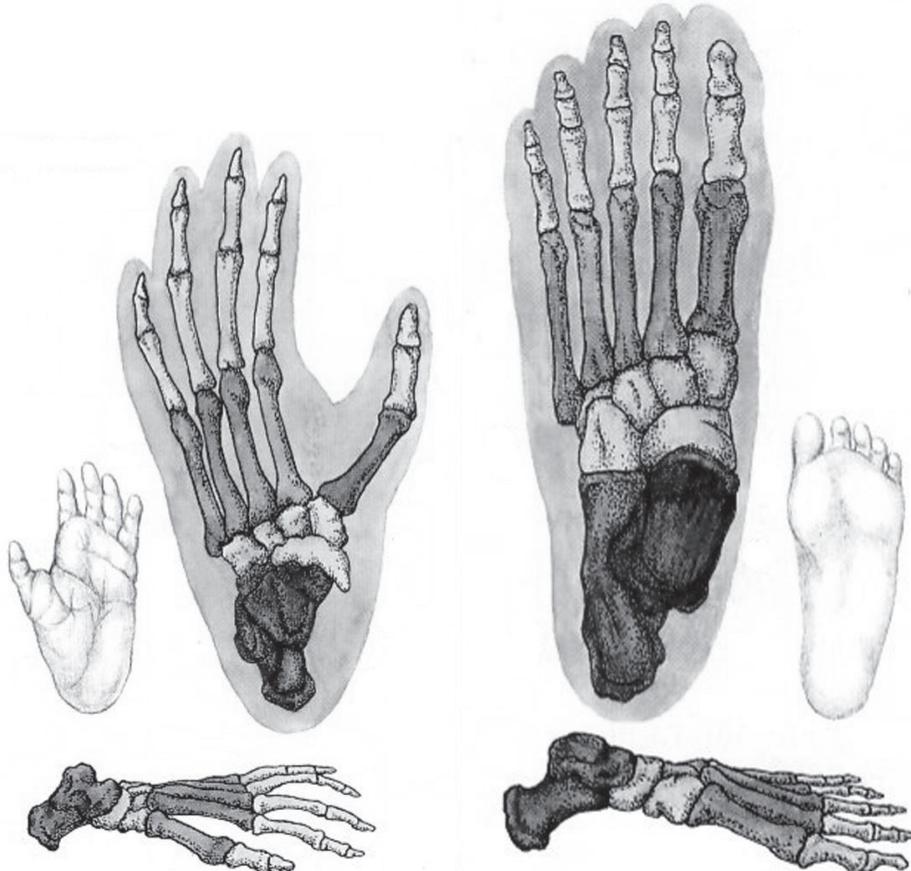

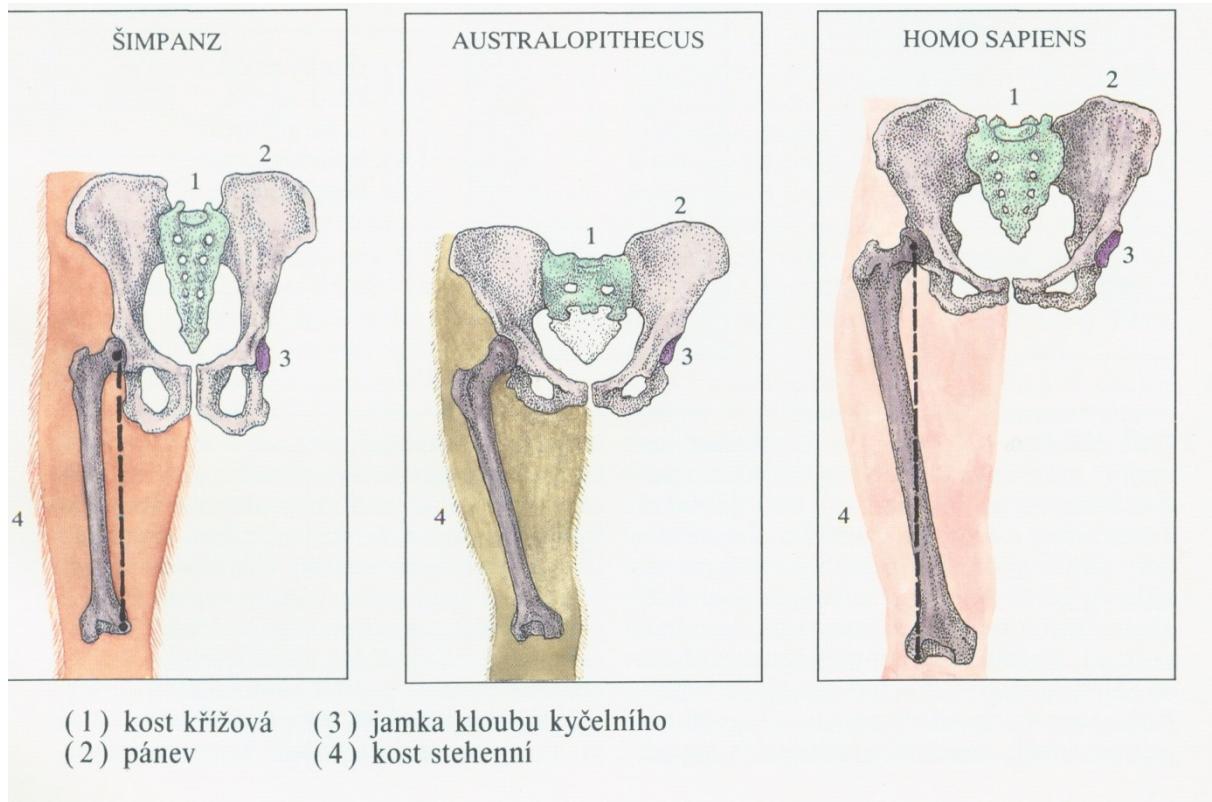
PROTOKOL: ANATOMICKÉ ZMĚNY POHYBOVÉHO APARÁTU U ČLOVĚKA V DŮSLEDKU VERTIKALIZACE

1) POPIŠTE ANATOMICKÉ ZMĚNY NA KOSTŘE NOHY ČLOVĚKA OPROTI LIDOOPŮM

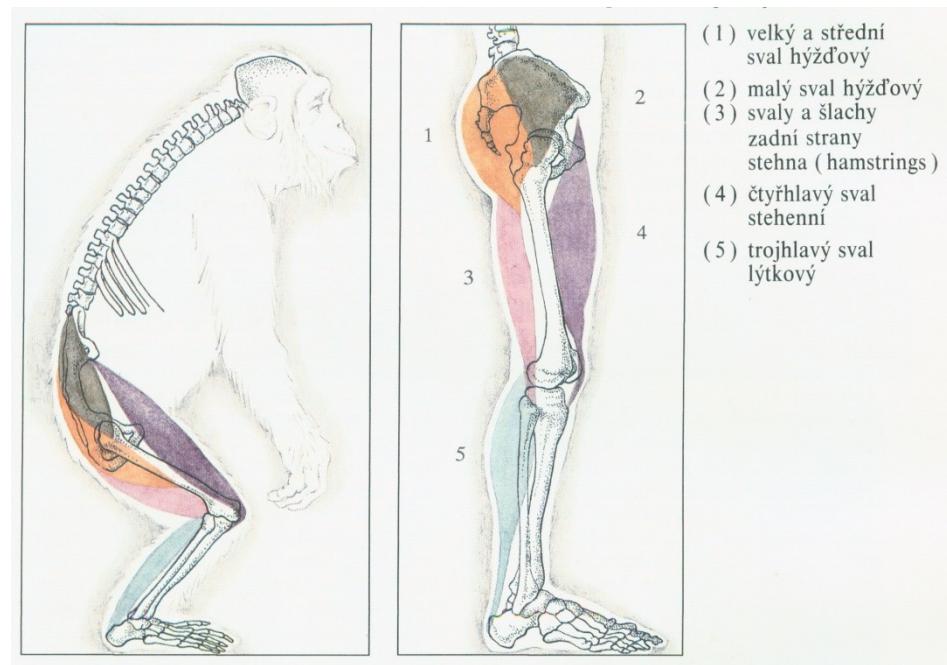

Vlevo noha šimpanze, vpravo noha člověka (Beneš 1994, s. 29)

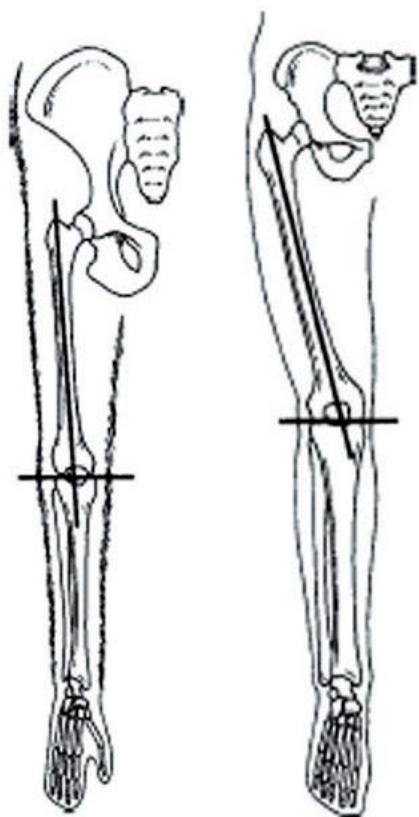
2) POPIŠTE ANATOMICKÉ ZMĚNY NA KOSTŘE DOLNÍ KONČETINY ČLOVĚKA OPROTI LIDOOPŮM

Pánev a kost stehenní (*femur*) šimpanze, australopitéka a anatomicky moderního člověka (Beneš 1994, s. 30).

Velké svaly dolní končetiny šimpanze a člověka (Beneš 1994, s. 31).

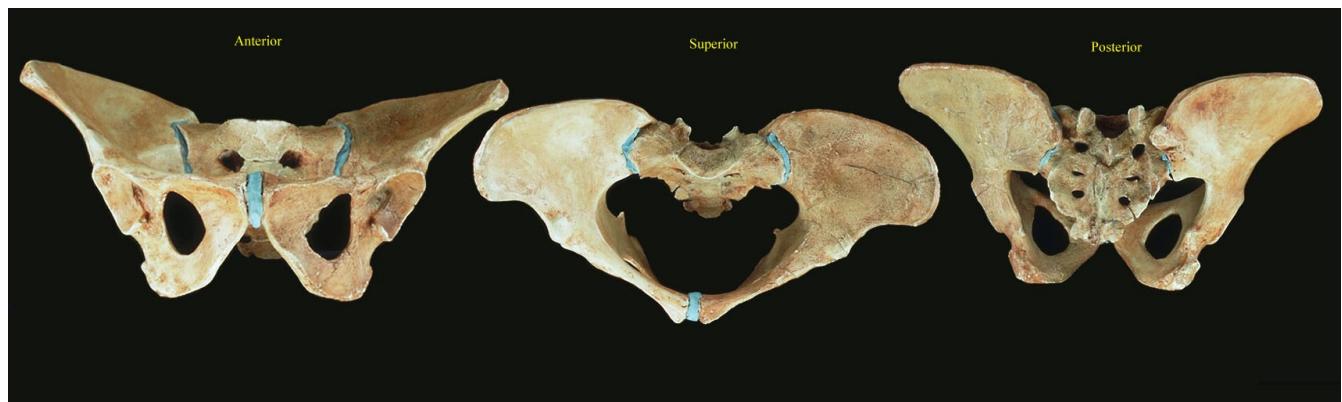
Úhly valgozity kolenního kloubu šimpanze (vlevo) a člověka (vpravo) (Lewin 2005, s. 112). Upraveno.

3) POPIŠTE ANATOMICKÉ ZMĚNY NA PÁNVI ČLOVĚKA OPROTI LIDOOPŮM

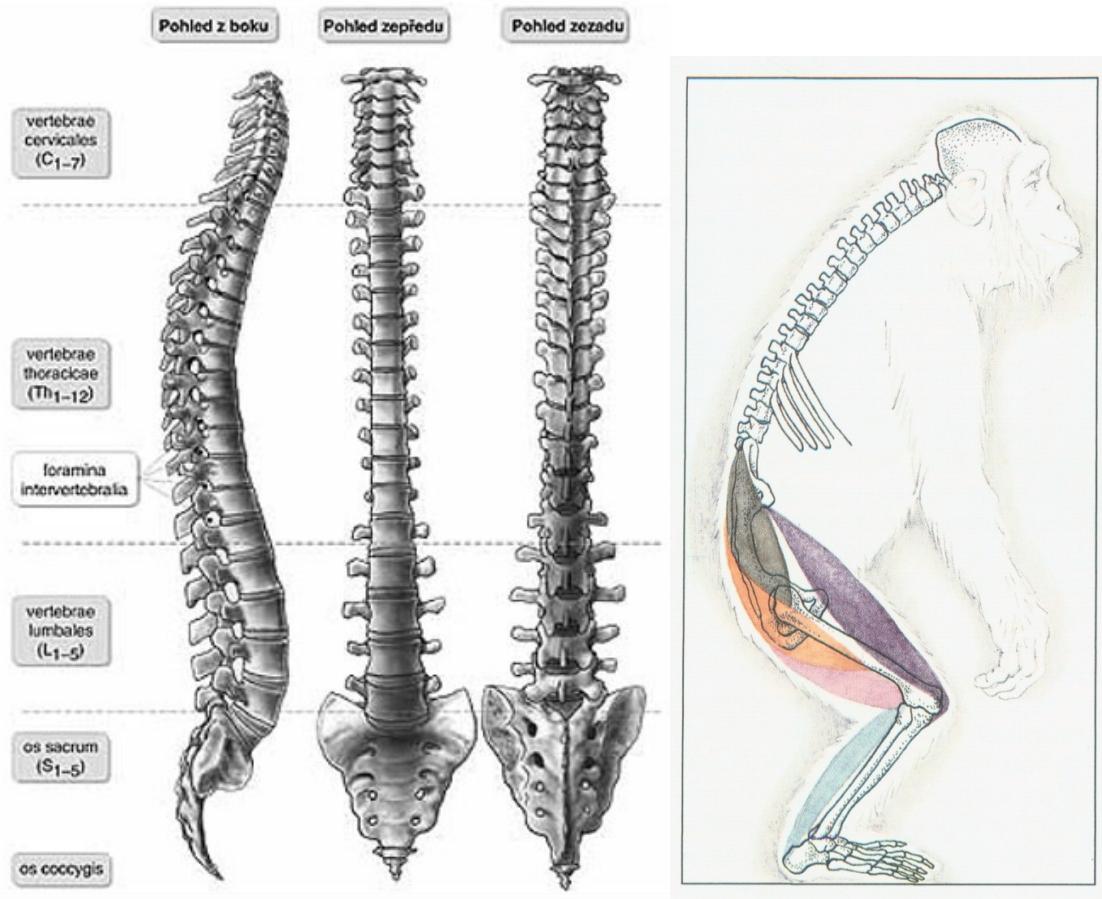

Vlevo pánev šimpanze, vpravo pánev člověka (Bipedal pelvis set 2007).

Pánev rodu *Australopithecus*

4) POPIŠTE ANATOMICKÉ ZMĚNY NA PÁTEŘI ČLOVĚKA OPROTI LIDOOPŮM

Páteř dospělého anatomicky moderního člověka

Zdroj: www.skolio.cz

Páteř šimpanze

Beneš 1994, s. 31

Páteř dítěte, které ještě nechodí, stáří tři čtvrtě roku. Foto: M. Jančová

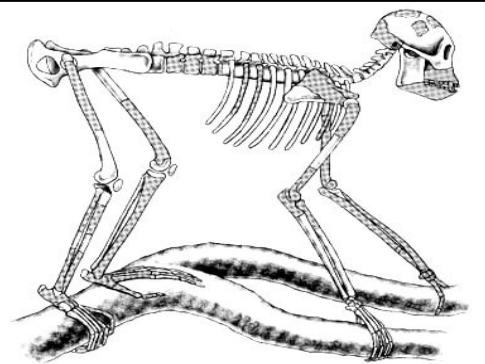
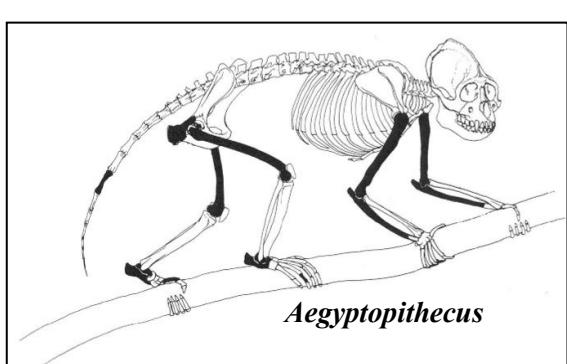

Páteř dítěte, které už dva roky chodí (cca 3 a 1/4 roku). Foto:
M. Jančová

Páteř ve fylogenetickém vývoji:

Hominoidea, čeleď Propliopithecidae

Proconsulini

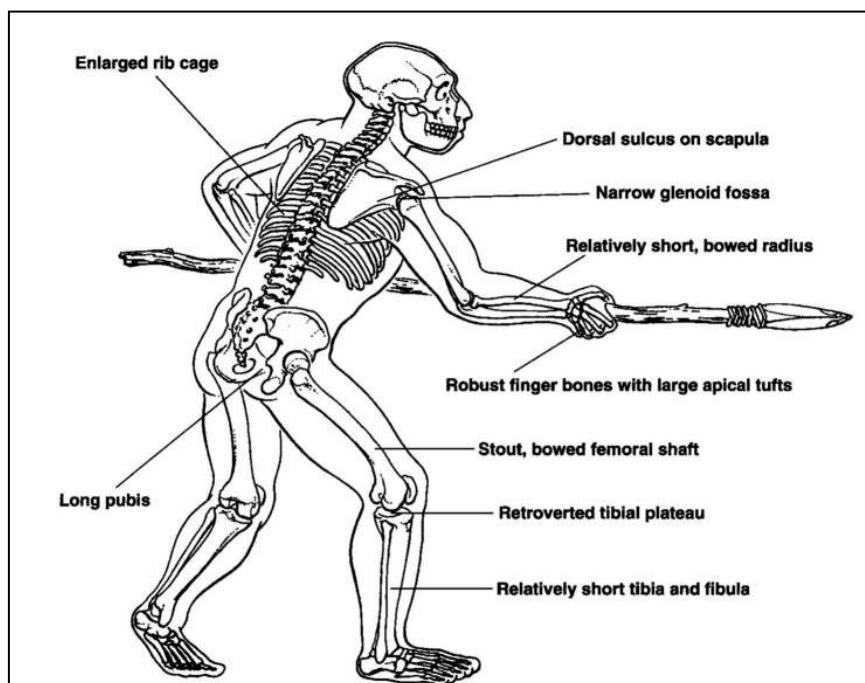

Podčeleď Homininae, Australopitéci

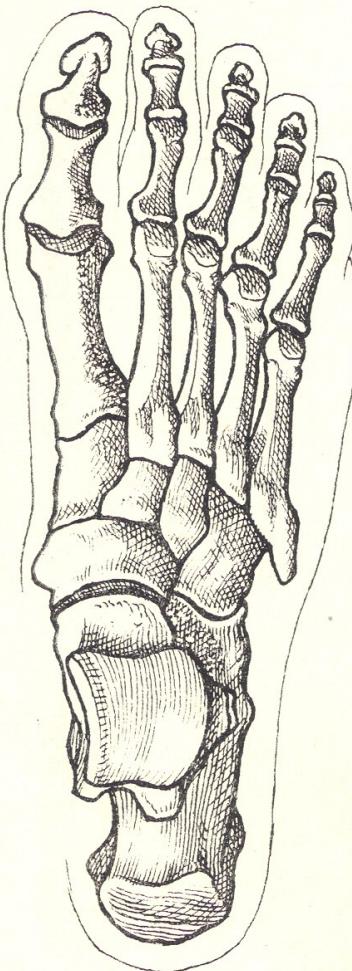
*Homo ergaster*Archaický *Homo sapiens* (Arago, Francie)

Stavba těla neandertálce

5) PLANTOGRAM, OTISK PLOSKY NOHY

Nejčastější poruchou vývoje nohy u mládeže je plochá noha, způsobená ochablostí běrcového svalstva, krátkých svalů a vazů nohy. Nejvíce se plochá noha vyskytuje u školních dětí v 7 letech. Během dalších let výskyt klesá, až opět na začátku puberty se procento ploché nohy zvýší. S přibývajícím věkem mládeže množství plochých nohou opět klesá.

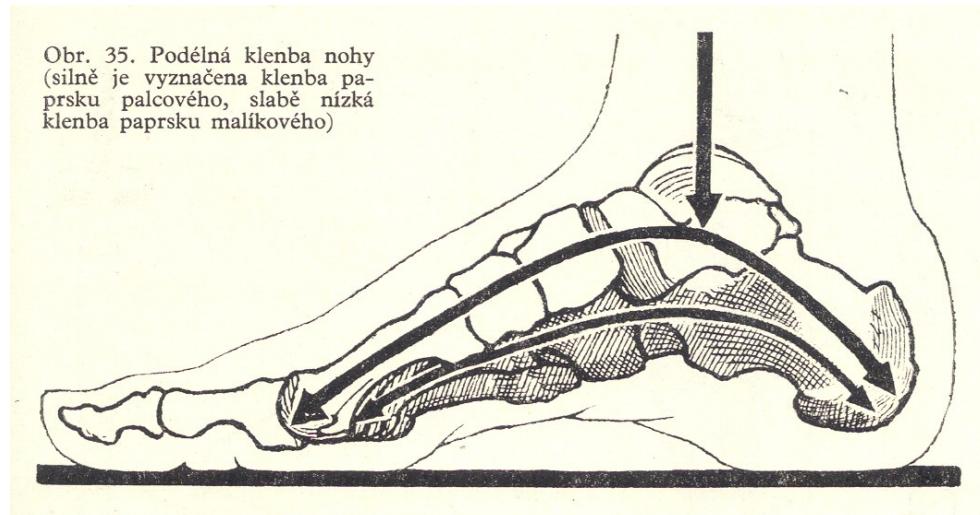
Obr. 34. Kostra nohy

Pomůcky: tiskařská čerň, skleněná deska, bílý papír, tužka

Postup:

- 1) na střed skleněné desky naneseme trochu tiskařské černi a pryžovým válečkem rozválcujeme po celé desce.
- 2) na druhé sklo položte list bílého papíru označený jménem vyšetřovaného a písmenem L nebo P (levá nebo pravá noha).
- 3) skleněné desky položte vedle sebe na zem.
- 4) vyšetřovaná osoba se bosou nohou opatrně postaví nejdříve na natřenou desku a potom ji položí na papír a přenese na ni váhu.
- 5) vyšetřující osoba obkreslí kolmo postavenou tužkou vnitřní okraj nohy a vyznačí střed okraje lod'kovité kosti (*os naviculare pedis*).

Obr. 35. Podélná klenba nohy
(sílne je vyznačena klenba pársku palcového, slabě nízká klenba pársku malíkového)

Metody hodnocení plantogramu

Podle Mayerovy metody je na nejširší části otisku paty určen střed, který je přímkou spojen s vnitřním okrajem otisku čtvrtého prstu. Takto získaná "Mayerova linie" slouží k hodnocení plochonoží. Pokud šíře otisku střední části nohy tuto linii překrývá na vnitřní straně, jde o sníženou podélnou klenbu nohy.

V metodě Chippauxe a Šmiřáka se zjišťuje poměr mezi nejširším a nejužším místem plantogramu (viz obrázek). Tato místa se měří na kolmicích k laterální (vnější) tečně plantogramu. Je-li vzájemný poměr do 45 %, jde o normálně klenutou nohu, nad 45 % o nohu plochou. Tuto metodu využil ve své studii Klementa a stanovil normy pro jednotlivé stupně ploché nohy. Od 45,1 % do 50 % jde o mírně plochou nohu, od 50,1 % do 60 % středně plochou nohu a od 60,1 % do 100 % silně plochou nohu. Klementa doplňuje klasifikaci o vizuální škálu, ve které figurují i jednotlivé stupně "vysoké nohy" definované v závislosti na distanci otisku přední části nohy a paty (délka přerušení otisku).

Noha normálně klenutá: 0,1 – 45,0 %

Nohy vysoká: měříme délku přerušení otisku

Noha plochá:

0,1 – 1,5 cm mírně vysoká

45,1 – 50,0 % mírně plochá

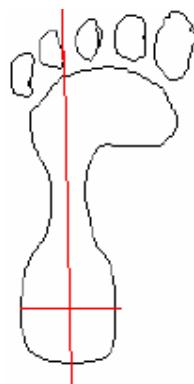
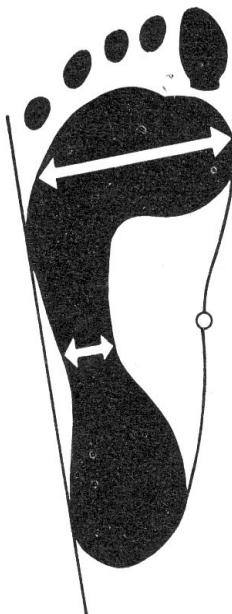
1,6 – 3,0 cm středně vysoká

50,1 – 60,0 % středně plochá

více jak 3,0 cm velmi vysoká

60,1 – 100,0 % silně plochá

Výpočet: Nejužší označíme a a nejširší b. $i = (a / b) \times 100$

Index pravé: / *100 =

Index levé: (/) * 100 =

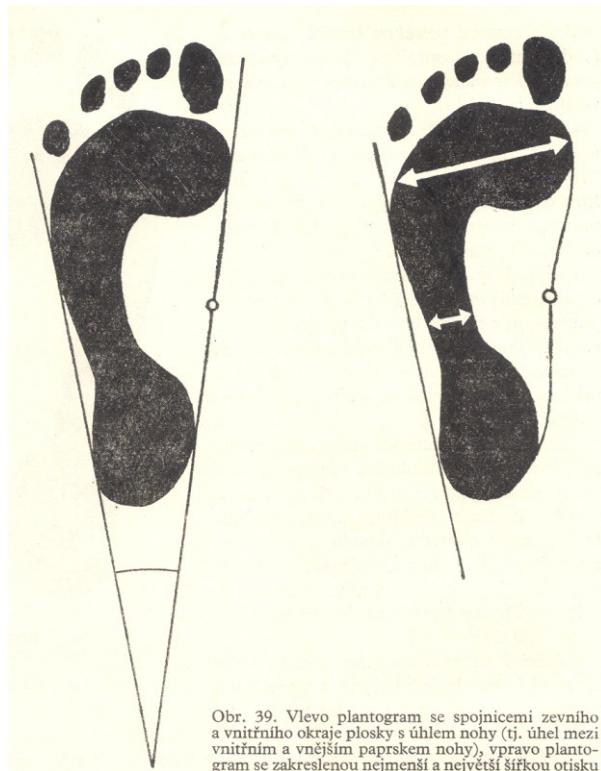
Závěr: index pravé nohy= , index levé nohy=

Napište Vaše hodnocení:.....

Obr. 36. Otisky normálních a různě deformovaných chodidel
(normální noha; široká, příčně plochá noha; noha s vysokou klenbou; lukovitá noha; plochá noha; těžce plochá noha)

Obr. 38. Plantogram se zakresleným vnitřním okrajem plosky s vyznačením polohy středu kosti ložkovité

Obr. 39. Vlevo plantogram se spojnicemi zevního a vnitřního okraje plosky s úhlem nohy (tj. úhel mezi vnitřním a vnějším paprskem nohy), vpravo plantogram se zakreslenou nejmenší a největší šífkou otisku

Použitá literatura a prameny:

Hajn, V. (1996): *Antropologie II.* Olomouc.

Nováková, Z., Roman, R. a kol. (2009): Praktická cvičení z fyziologie. LF MU Brno.

Suchý, J., Machová J. (1966): Praktická cvičení ze somatologie a antropologie pro pedagogické fakulty. SPN Praha.

Jelínek J., Zicháček V. (2007): Biologie pro gymnázia. Nakl. Olomouc.